

сільським радам акумулювати кошти місцевих бюджетів для розвитку соціальної інфраструктури села.

Вплив агрохолдингів на ринок оренди землі відображається у витісненні фермерських господарств із цього ринку. При цьому варто відзначити, що саме агрохолдинги останніми роками забезпечують приріст виробництва сільськогосподарської продукції (зернові культури, птахівництво). Таким чином, внесок агрохолдингових компаній до економічного зростання і розвитку аграрного сектора країни є досить значним.

Список використаних джерел:

1. Андрійчук В. Г. Капіталізація сільського господарства: ідентифікація і мотиви здійснення / В. Г. Андрійчук // Економіка АПК.– 2006.– № 1.– С. 40-54.
2. Данкевич А.Є. Передумови та основні принципи розвитку агрохолдингів / А.Є.Данкевич // Економіка АПК.– 2011. – № 5. – С. 139-147.
3. Дем'яненко С. Агрохолдинги в Україні: процес становлення та розвитку / С. Дем'яненко // Економіка України. – 2009. – № 12. – С. 50-61.
4. Про холдингові компанії в Україні: Закон України № 3528-IV від 15.03.2006 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

Маковійчук О.В., Шологон М.В.

студентки;

Науковий керівник: Лучик Г.М.

асистент,

Буковинський державний фінансово-економічний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

На сьогоднішній день економіка України перебуває в умовах структурних змін і для забезпечення практичних потреб ефективного функціонування підприємства необхідно приймати оптимальні управлінські рішення. Важливий вплив на їх реалізацію має економічний аналіз, який застосовується на всіх етапах господарської діяльності. При умові належної організації аналітичного процесу можна досягти ефективного функціонування підприємства, а підготовка та прийняття управлінських рішень на основі інформації, яка відображає стан об'єкта керування є першим та визначним аспектом в цьому. Таким чином, актуальність даної теми визначається необхідністю вдосконалення системи економічного аналізу, яка б відповідала швидким змінам зовнішнього та внутрішнього середовищ, тим самим підвищуючи ефективність управлінських рішень.

Проблеми функціонування системи економічного аналізу досліджували такі видатні вчені, як Олійник О. В., Шигун М. М., Замула І. В., Чухно А. А., Мних Є. В., Бутинець Ф. Ф., Савицька В. Г., Вейцман Н. Р., Следь О. М.,

Кравченко Л. І., Татур С. К., Чумаченко М. Г., Житна І. П., Мельник М. В. та ін.

Метою дослідження є визначення підходів до вдосконалення функціонування системи економічного аналізу для підвищення ефективності управлінських рішень.

Економічний аналіз є основним чинником підвищення ефективності діяльності підприємства. Він має великий вплив на результативність підприємницької діяльності і сприяє досягненню її основної мети – одержанню прибутку. Економічний аналіз є не тільки складовою інших функцій, але і самостійною функцією, від результатів здійснення якої залежить ефективність роботи підприємства і його підрозділів.

Економічний аналіз присутній на кожному етапі прийняття управлінських рішень, а саме:

- на першому етапі – до прийняття управлінського рішення (діагностика ситуації, оцінка альтернатив, аналіз причин конкретної проблеми тощо);
- на другому етапі – під час виконання управлінського рішення (аналіз та вибір найоптимальнішої альтернативи);
- на третьому етапі – за наслідками виконання рішення (аналіз та оцінка ефективності прийнятих управлінських рішень, їх вплив на фінансово-господарську діяльність підприємства) [3, с. 277].

Тому економічному аналізу в системі підприємництва слід надавати важливого значення на всіх рівнях його формування і функціонування.

Проте, економічний аналіз на сучасному етапі свого розвитку має ряд недоліків, які погіршують ефективність прийняття управлінських рішень. Проаналізуємо основні з них.

В Україні, як і в більшості інших країн світу, суб'єкти господарювання функціонують в умовах інформаційного середовища, яке викликає необхідність у автоматизації економічного аналізу та аналітичних досліджень. Існуючі автоматизовані системи економічного аналізу не відповідають сучасним умовам ринкового середовища та практичним потребам підприємств. Це зумовлено насамперед великою кількістю інформації, яку підприємство повинно обробити, складністю і різноманітністю об'єктів аналізу, неможливістю одночасно і оперативно використовувати дані для здійснення аналізу, наявністю різних зовнішніх і внутрішніх джерел даних, недостатньою комп'ютеризацією підприємств, не адаптованістю програмного забезпечення до української нормативно-правової бази тощо [2].

Щоб уникнути цих проблем, необхідно в першу чергу на кожному підприємстві сприяти підвищенню кваліфікаційного рівня працівників комп'ютерних технологій. Також обов'язково слід постійно оновлювати автоматизовані програми економічного аналізу, а з боку державних органів – стимулювати автоматизацію економічного аналізу на підприємствах.

Автоматизація процесу економічного аналізу дозволить покращити двосторонній зв'язок між управлінським апаратом та підрозділами підприємства, скоротити витрати на обробку даних, швидко зреагувати на зміни у зовнішньому і внутрішньому середовищах, для підвищення ефективності прийняття управлінських рішень.

Ще однією проблемою українських підприємств в аналітичній сфері є відсутність на більшості підприємств ефективної організації системи економічного аналізу. Мається на увазі те, що на підприємствах немає відділу економічного аналізу або іншого структурного підрозділу, що займатиметься аналітичною роботою. Створення такого елемента дозволить підприємству раціонально управляти своїми ресурсами (фінансовими, трудовими та інформаційними), розподіляти і координувати між працівниками виконання аналітичних процедур, що сприятиме прийняттю ефективних управлінських рішень.

Досить важливою також є проблема невідповідності багатьох економічних показників сучасним умовам господарювання. Методика їх розрахунку не відповідає економічним реаліям і є застарілою та громіздкою. Економічні показники не пристосовані до раптових змін у галузі, на ринку чи до технічного оновлення виробництва. Тобто, дуже часто вони не відображають реальний стан справ і на їх основі неможливо прийняти правильні управлінські рішення, не говорячи вже про неможливість ефективного планування та прогнозування діяльності підприємства. Також не існує єдиної методики до їх тлумачення та виміру. Особливого загострення ця проблема набула останнім часом, коли Україна почала активну інтеграцію у світову економіку й стала налагоджувати економічні зв'язки з іншими країнами. Однією з найперших вимог іноземних партнерів була вимога надати достовірну та точну інформацію про економічне становище в нашій країні. Проте, у зв'язку з несумісністю методики розрахунку економічних показників та складання форм звітності ця вимога залишилася невиконаною. І якщо форми звітності (не тільки фінансової, а й статистичної) більш-менш вдалося адаптувати до міжнародних стандартів, то проблема адаптації методик розрахунку більшості економічних показників все ще залишається актуальною. Так, Україна, як і Росія та Білорусь, у міжнародних щорічних статистичних збірниках із семи показників, що рекомендовані МОП, розраховувала та публікувала лише один, в той час як більшість країн розраховували та публікували п'ять-шість таких показників [1, с. 19].

Тому, на нашу думку, це питання слід вирішувати на державному рівні. Тобто, необхідно, щоб відповідні установи, можливо, із залученням міжнародних експертів, розпочали процес вдосконалення методики розрахунку економічних показників у відповідності до міжнародних вимог та стандартів. Також слід зазначити, що встановлення єдиних нормативів економічних показників (наприклад, коефіцієнта введення, оновлення, вибуття та ін.), які можуть використовуватися підприємствами усіх форм власності і видів діяльності, є недоцільним. Це означає, що нормативні границі показників, в межах яких мають знаходитися їхні значення, можуть бути визначені лише для конкретних галузей чи видів діяльності [4, с. 206]. Універсальні показники не відображають реальний стан справ і мають бути вдосконалені чи замінені на конкретні показники для конкретних галузей.

Втілення таких заходів у життя, на нашу думку, сприятиме вдосконаленню економічного аналізу, підвищенню ефективності прийняття

управлінських рішень та, як наслідок, дозволить Україні успішно завершити процес інтеграції у світове економічне співтовариство.

Економічний аналіз відіграє надзвичайно важливу роль у сучасних ринкових умовах господарювання. Він дозволяє підприємствам не тільки покращити свою фінансово-господарську діяльність, а й спрогнозувати значення окремих показників і на їх основі визначити план дій на майбутнє.

Організувавши ефективну систему економічного аналізу, можна не тільки забезпечити ефективну і стійку діяльність суб'єктів господарювання в конкурентному середовищі, а й своєчасно виявляти та зменшувати ризики їх діяльності, оптимально використовувати ресурсний потенціал підприємств та сформуванню такої системи інформаційного забезпечення економічного аналізу, яка б могла вчасно реагувати на зміни зовнішнього і внутрішнього середовища [3, с. 283]. Для цього необхідно покращити автоматизовані системи економічного аналізу та адаптувати методика розрахунку економічних показників відповідно до міжнародних вимог.

Отже, система економічного аналізу буде досконалою тільки в тому випадку, коли витрати на її впровадження та реалізацію відшкодуватимуться через зростання рівня рентабельності, фінансової стійкості, платоспроможності та нарощування конкурентних переваг підприємства. Саме на досягнення даних цілей і повинна бути спрямована система вдосконалення функціонування економічного аналізу в сучасних умовах господарювання.

Список використаних джерел:

1. Бараник З.П. Статистика праці : Навч. посібник / З.П. Бараник ; Київський національний економічний ун-т. – К. : КНЕУ, 2003. – 246 с.
2. Бражинкова О.Д. Оцінка програмних засобів автоматизації планування і економічного аналізу на сільськогосподарських підприємствах / О.Д. Бражинкова, М. Д'яков // Економіка сільського господарства Росії. – 2006. - № 10. – С. 24
3. Олійник О.В. Економічний аналіз як професійна діяльність: підходи до реалізації / О.В. Олійник // Міжнародний збірник наукових праць ЖДТУ, 2011. – Випуск 3 (21). – С. 274-283.
4. Следь О.М. Удосконалення системи показників оновлення основних засобів виробництва / О.М. Следь // Економічний аналіз: зб. наук. праць ТНЕУ, 2013. – Том 14. – № 3. – С. 203-210.